

Záchrana Země vyžaduje jednotu a spolupráci všech. Mohla byste Mistryně promluvit k našim praktikujícím v Penghu na toto téma? Děkuji Vám, Mistryně. Tentokrát je test přísnější. Proto ti lidé, jejichž duchovní praxe není dost dobrá nebo jejichž koncept není správný, neprojdou testem. Například někdy, jelikož jsou na nízké úrovni, je těžké je uspokojit, odmítají dělat dobré věci nebo stále hledají chyby. Pak mějte trpělivost a počkejte, až dorostou! Budou-li ochotni spolupracovat a pracovat s ostatními, aby pomohli Zemi, jejich zásluhy budou větší. Tato práce pro záchranu Země není jen k záchraně Země, ale také k záchraně nás samých, k pozvednutí naší duchovní úrovně a rozšíření naší lásky. Nicméně, jsou-li lidé, kteří tomu nerozumí, nenutme je. Nechte je pomalu růst. Samozřejmě, někteří jsou v duchovní praxi pomalejší. Někteří nemají ideální situaci, aby chodili na skupinovou meditaci, jejich rodiny nebo přátelé jim to nedovolí nebo nemají dost odvahy. Jejich situace jsou různé. Musíme být trpěliví. Chtějí-li spolupracovat, pak s nimi spolupracujeme.

Nechtějí-li, stejně se k nim chovejme s láskou. Jen s nimi udržujte mír. Každý člověk je na jiné úrovni, v jiné situaci a má jiné překážky. Fakt, že přijdou medитovat, jedí vegetariánsky a snaží se zlepšit, je již velice dobré. Když jsou vegetariány a spolupracují s vámi, to je již velice dobré. Více je povzbudte a buďte tolerantnější a více milující. Děkuji Vám. Děkuji Vám, Mistryně. Rádo se stalo. Proč si myslíte, že je soucit něco tak vzácného a těžkého pro některé lidi? Například všichni mluví o soucitu, hodně lidí o něm mluví, ale ve skutečnosti to hodně lidí nedovede vyjádřit. Víte, všichni ho máme. Jen někteří lidé si zvolili, rozhodli se, že ho rozvinou, že ho budou následovat, že ho budou dávat najevo. Někteří lidé se pro to nějak nerozhodnou, aby chránili sebe, protože si myslí, že je to tak lepší, aby přežili, když někoho povalí a stoupnou si na něho, vyvýší se, že to bude pro ně lepší. Ale cokoli je lepší v tomto světě je stejně jen přechodné, dočasné. Vždy si tedy musíme zvolit cestu Nebe,

cestu lásky. To je ta jediná volba, kterou můžeme udělat, i kdyby nás to mělo stát život. Všichni uctívají Ježíše. Musíme napodobovat Jeho. Všichni oceňují Buddhu, musíme jen Buddhu napodobovat. Oni tady pro nás byli, abychom následovali jejich příkladu, samozřejmě, že je uctíváme, jistě, protože jsou toho hodni. Oni sem ale nepřišli abychom je uctívali, ale aby nám ukázali cestu, jak být skutečným člověkem, jak být opravdovými dětmi Boha, protože my všichni jsme dětmi Boha. Všichni nám to říkali. Ježíš nám to říkal, Mohamed nám to říkal, Buddha nám to říkal. Nikdo nám neříkal: „Jsi špatný, jsi zlý“ nic takového. Oni všichni říkají: „Jsi jako já. Jsi dítě Boha.“ Nebo, „Já jsem Buddha, ty budeš Buddha. Ty jsi Buddha, jen jsi zapomněl. Teď ti ukáži, jak si rozpomenout na tvé Já Buddhy.“ Ježíš řekl: „Co mohu udělat já, vy můžete také. Vy všichni jste dětmi mého Otce.“ Ano? Nikdo se na nás nedívá svrchu a neříká nám něco jiného. My jsme dětmi Boha, tak se tak musíme

chovat, ne?
Myslíte si, že děti Boha
by šly a zabily by
nějaké další dítě Boha
nebo jinou bytost
stvořenou Bohem,
zvířata, slabá
a bezbranná?
To nejsou děti Boha,
kteří ničí přírodu
a zabíjejí ostatní.
Tak se děti Boha nechovají.
Říkáte to.
Někteří z nás se
nechovají jako lidé.
Nejsou toho „hodní“.
„Být toho hodní“
to znamená mít soucit
a projevit ho
a nebát se dokonce
přijít o svůj život,
protože Ježíš nám to říkal.
Já nejsem křesťanka,
nedělám tady reklamu
křesťanům,
ale jelikož všichni znají
Bibli, cituji z ní.
„Kdo se vzdá
svého života, získá
věčné Království Boha,
získá život věčný.“
Kdo na něm lpí,
ztratí ho.“ Vidíte?
Musíme tedy ctít
stvoření Boha
i za cenu našich životů.
Většinou ale,
děláme opak.
Nebe stále odpouští,
existuje však
ve vesmíru zákon:
„Jak zaseješ, tak sklidiš.“
Zasadíte jablko,
sklidíte jablko.
Zasadíte pomerančovník,
sklidíte pomeranče.
Zasadíte trnitý keř,
ten bude mít na sobě trny.
Stejně jako u fyzikálních
zákonů. Jako u zákonů

v naší zemi;
I prezident miluje všechny,
ale když se nechováme
v souladu se zákonem,
pak vás chytí policie,
ne prezident.
Prezident může říkat,
„Ne, ne, já ho miluji,
toho hochu, on je dobrý,“
ale policie bude jednat
podle zákona té země.
Vidíte, ve vesmíru
jsou dva zákony,
zákon lásky
a zákon odplaty.
Zákon lásky je
veškerý soucit,
veškeré odpuštění,
ale musíme se k tomu
zákonu navrátit,
víte, protože pokud
dále budeme dělat věci,
které jsou násilné,
podle zákona odplaty,
„jak zaseješ,
tak sklidiš,“
pak budete muset sklidit
špatný následek toho.
Budeme-li se ale držet
zákona Nebe, vidíte?
Každý Mistr vám již řekl,
co máte dělat.
Nezabíjej. Nekraď.
Neprahni po ženě
nebo majetku souseda.
Neříkej nepravdu.
Miluj svého souseda.
Musíme to dělat.
Jinak, co bychom
to byli za lidi?
Ani zvířata
nejdou masově zabíjet
bezdůvodně.
Mnoho z nás sa bohužiaľ
neustále snaží
uchmatnúť všetko pre seba
za každých okolností.
Dokonca ani v duchovnom
praktikovaní nedokážeme
prestát byť chamtiví

a sebeckí a snažíme sa
uchmatnúť duchovné
požehnanie na úkor iných.
Je to dokonca vážnejšie
ako snažiť sa uchmatnúť
majetok
iných bytostí
vo svetskom svete,
pretože my už sme
na duchovnej ceste.
Čokoľvek si vezmeme,
musíme si sami zaslúžiť.
Môžeme žiadať
o požehnanie, vedenie
a pomoc kdekoľvek
potrebujeme, v poriadku,
keď vznikne potreba,
keď je to nutné.
Ale nikdy nie na úkor
šťastia a výhod iných ľudí.
Skúste si to zapamätať.
V každej situácii v živote
musíme byť vždy
ohľaduplní
a nezaujatí, čestní.
Nežiadam vás,
aby ste sa vždy obetovali
pre šťastie alebo zisk
iných ľudí.
Ale aspoň aby ste hrali
čestne, rozumiete?
Pretože ak sme praktikujúci
a nedokážeme hrať čestne,
ako to môžeme očakávať
od vonkajšieho sveta,
aby bol k nám čestný alebo
aby bol slušnejším miestom
na život pre každého?
Vaša duša vie,
čo je správne
a čo nesprávne.
Vaša duša to vie,
preto ste prišli.
Nikdy by sme nemali
zabudnúť na svoju dôstojnosť
a vznešené úmysly,
nikde a za žiadnu cenu.
Ak praktikujeme dobre
a ak milujeme Majstra
a Boha, Boh to vie,

Majster to vie, áno?
Zaiste.
A ak to nevedia,
tak čo?
Majster je vo vnútri.
Dokonca ten jeleň je lepší
ako mnoho ľudských bytostí,
a tak isto zlatá hus
atď.
Takže by sme sa mali učiť
od týchto zlatých zvierat.
Nestaráme sa,
či to bola Budhova
predhádzajúca inkarnácia
alebo nie,
ich čin hovorí
o ich vnútornom
duchovnom dosiahnutí.
Takže nebuďme príliš pyšní
na to, že sme ľuďmi
ak toho nie sme hodní.
Vlastne neviem, prečo
by sme mali byť pyšní,
že sme ľudské bytosti.
Čítala som v novinách,
počula som v rádiu,
videla som v televízii
toľko vznešených zvierat,
ktoré zachránili ľudí,
zachránili svoju vlastnú
rodinu dokonca na úkor
vlastného života.
Bol jeden obrázok mačky.
Bola úplne
spálená, slepá a zjazvená
všade po tele, pretože išla
štyrikrát do plameňov,
do horiaceho domu, aby
zachránila svoje mačiatka.
A bola popálená a oslepená
na nepoznanie.
Ale všetky ich preniesla
do bezpečia.
Mačka je veľmi nezávislá.
Keď je tehotná,
myslím, že jej nepomáha
žiadnen samec či otec.
Vychováva svoje deti sama.
Videla som mnoho mačiek
v našom okolí,

ktoré niekedy robia
všetky tieto krásne veci
pre svoje deti.
Videla som ju prinášať
jedlo pre svoje deti.
A som dotknutá
jej oddanosťou.
Urobila všetko, čo mohla,
aby poskytla výživu
svojim deťom,
zatiaľ čo sama jedla
odpadky.
Videla som to
na vlastné oči.
Som veľmi pohnutá
jej láskou.
A tento obrázok
je stále živý v mojej mysli,
zakaždým,
keď si spomeniem na mačku.
Takže neviem,
prečo sa my, ľudské bytosti
správame k zvieratám
tak kruto, väčšina z nás,
a prečo o nich premýšľame
ako o nízkych bytostiach.
Myslím, že mnoho z nich,
zvierat, je veľmi vznešených,
vznešených a láskyplných
k vlastnému druhu
a tak isto aj k iným.
A niekedy vidíte
mačku alebo psa plávať
vo veľmi nebezpečnej rieke,
aby zachránili svojich
priateľov, či už človeka, psa
alebo mačku,
robia to a riskujú
svoj vlastný život.
Ale nie mnohí z nás,
ľudských bytostí
sa na to odváži.
Keď považujeme
situáciu za nebezpečnú,
neriskujeme vlastný život.
Ale zvieratá
vidia nebezpečenstvo
a z lásky aj tak riskujú.